

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 20 - 26 mai 2012

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455 Pr. Ionuț: 0766/250.417

Sărbătoare

Sfinții Împărați Constantin și Elena

luni, 21 mai 2012; ora 11.00 Sfânta Liturghie

Sărbătoare

Înălțarea Domnului

joi, 24 mai 2012; ora 11.00 Sfânta Liturghie

Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.
Că Domnul este Preaînalt, înfricoșător, Împărat mare peste tot pământul.
Supusu-ne-a nouă popoare și neamuri sub picioarele noastre.

Mare este Domnul și laudat foarte în cetatea Dumnezeului nostru, în
muntele cel sfânt al Lui.

Dumnezeu în turnurile ei Se cunoaște, atunci când o apără.

Că iată împărații s-au adunat, strânsu-s-au împreună.

Auziți toate acestea neamuri, ascultați toți cei ce locuiți în lume.

Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

Pleca-voi spre pildă urechea mea, tâlcui-voi în sunet de psaltire gândul meu.

Înălțatu-te-ai întru mărire, Cristoase Dumnezeul nostru, bucurie făcând
învățăceilor cu făgăduința Sfântului Spirit încredințându-se ei prin binecuvântare,
că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Răscumpărătorul lumii.

Cele rânduite pentru noi plinind și cele de pe pământ cu cele cerești
unind, întru mărire Te-ai înălțat, Cristoase Dumnezeul nostru; dar nicidecum Te-
ai depărtat, și neîncetat cu noi rămâi, strigând celor ce te iubesc: Eu cu voi sunt,
nimenea împotriva voastră.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Iulian Dejeu, Elena Pop, Simona Todorean, Cătălin Scurt și Gheorghe Chereji**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Alte feluri de orbire.

(...) Suntem orbiți de culori. Refuzăm să vedem chipul lui Dumnezeu care se află în fiecare om – indiferent de culoarea pieii. Orașele noastre suferă astăzi din cauza orbirii noastre rasiale, care este în fond o orbire spirituală. Ce nevoie disperată avem ca Isus să ne redea vederea pentru ca să putem vedea și respecta chipul lui Dumnezeu în fiecare persoană.

Unii dintre noi suntem orbi față de lucrurile care sunt aproape de noi; putem vedea doar ceea ce se află la distanță. Putem vedea cu ușurință păcatele aproapelui nostru dar nu și ale noastre. Credem că posedăm adevărul și respingem punctul de vedere al celorlalți. Ce nevoie disperată avem să ne rugăm: “Doamne, fă să îmi recapăt vederea ca să pot vedea și îndepărta bârna din ochiul meu înainte să mă preocupe paiul din ochiul aproapelui meu.”

Cât de orbi suntem față de prieteni și față de cei dragi ai noștri! În piesa “Orașul nostru”, Thornton Wilder, autorul, o lasă pe Emily să retrăiască după moarte o singură zi din viața ei de pe pământ, și îi auzim rugămintea adresată mamei ei: “O, mamă, uită-te la mine doar un minut ca și cum m-ai vedea cu adevărat!” Ne putem uita la oameni dar să nu îi vedem cu adevărat. Privim prin ei. La fel de bine am putea fi orbi.

Dr. Paul Tournier povestește despre un strălucit chirurg din New York. Totul îi mergea extrem de bine, cu excepția unui singur lucru: soția lui era foarte nervoasă. A trimis-o la un psihiatru care i-a sugerat că nu îi acordă acesteia destulă atenție. Chirurgul a început să se simtă foarte răspunzător de starea nervoasă a soției lui. Știa că simplul fapt de a o trimite la psihiatru nu îl va scuti de această responsabilitate. În timp ce el ducea o viață extrem de captivantă la spital, făcând operații, salvând vieți, făcând cercetare, scriind pentru reviste medicale... acasă soția lui murea de foamete emoțională. Și el a fost complet orb față de acest lucru.

Cât de mult avem nevoie să ne rugăm: “Doamne, fă-mă să îmi recapăt vederea pentru ca slujindu-i pe ceilalți, să nu fiu orb față de nevoile celor dragi ai mei”. Cât de des îi auzim pe oameni plângându-se: “I-am făcut cu mâna pe stradă, dar m-a ignorat”. Oamenii se uită la noi cu ochii lor, dar nu și cu inimile lor. Asemenea fetei care i s-a plâns mamei ei: “Dar, mamă, nu mă ascuți”. Mama a obiectat: “Te ascult”. “Mamă, nu mă ascuți cu ochii tăi”. Cât de mult putem comunica cu ochii noștri! O privire plină de ură, o privire rece ne pot da peste cap și pot face să ne înghețe sângele în vine. Însă câtă bucurie și lumină poate aduce o privire plină de viață. “Doamne, fă să îmi recapăt vederea pentru ca să mă uit la ceilalți cu iubire și bucurie.” (...)